

veda je zaključila pust velika pojedina slanikov na Peplinico. Pri vseh prireditvah je bilo občinstvo popolnoma zadovoljno. Do tolikega uspeha so poleg domačinov v prvi vrsti pripomogli vrlji Brežičani, Sevnčani, Krčani in Videmčani s svojo mnogočrno udeležbo. Hvala in čast jim! Da pa bode čitalnica mogla vršiti svojo veliko dano si nalogo, je pomnožila z mnogimi lepimi knjigami ljudsko knjižnico in napravila novo v gledališki oder, ki se otvoril dne 19. Šušec t. l. iz igrama: »Dr. Vsečni in njegov sluga Štipko Tiček« in »Kralj Fips«. Pred in po igri svira domača godba na lok. Po igri prosta zabava. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 60 vin. za osebo, preplačila se hvaležno sprejemajo. Pozneje priredi čitalnica vsak mesec najmanj eno gledališko igro s koncertom, in sicer: na Veliki ponedeljek, 3. majnika, Florijanova nedelja, v prid gospodarske društva, na binkoštni pondeljek, 5. julija, na praznik sv. Cirila in Metoda, v prid šolski družbi itd. Želeti bi le bilo, da bi bilo s strani domačinov, osobito oklican-kmetov večje zanimanje za to prekoristno društvo, da bi pogosteje prihajali po knjige ter pridnejše posečali društvene prireditve. Le ako bode imela čitalnica dovolj moralne in gmotne podpore, bode moglo vršiti svojo veliko nalogo v prid omike in proslete našega milega naroda! V slogi je moč!

Dnevne vesti

V Ljubljani, 10. marca.

— Deželni poslanci slovenske napredne stranke se snidejo dne 12. marca na posvetovanje v Ljubljani. Sestanek je v mestni posvetovalnici ob petih popoldne.

— Dr. Krek in dr. Lampe sta si razdelila sedaj »Slovenca«. Krek piše na prvi strani kolikor mogoče mirno, ali včas temu silno ponosno. On ne bode nikogar prosil, njemu je čisto vseeno ali deluje deželni zbor ali ne deluje. Enkrat bo že prišlo do delovanja, magari če tudi čez petdeset let. To pravi visoki, a vsikdar hladni rimski senator! Zadnja stran se je pa odzakala Lampetu, ta je pa ostal stari Lampe. Zabavljanje, psovanje in pljuvanje je z »Nove Dobe« nazaj presadel v božjega »Slovenca«. In zadnje dni je posebno proti našemu slavju vpil, kakor vpije žganjarček iz cestne luže. Nam ni škodovalo, možički je pa dobro delo. Naj ima torej to veselje! Da dr. Lampe tudi izdalje ni podoben ponosnemu in hladnemu rimskemu senatorju, to se ve. Tudi se pod masko takega senatorja skriti ne ume, kakor dr. Krek. Zatorej se na tretji strani »Slovenca« dandas marsikaj razklepeče, kar se na prvi strani previdno zamolči. Kar Brutus Krek modro skriva pod svojo togo, to Casca-Lampe po celem svetu razbobi. Tako smo sedaj izvedeli, da si namerava nemško - klerikalna stranka v deželnih zbornicah s tem pomagati, da ne bode verificirala izvolitve naših poslavcev. Bomo videli. Naš odgovor je: samo poskusite!

— Klerikalno - nemška zveza. Klerikalno - nemškatarska zveza je dejstvo, ki ga ni mogoče utajiti. Obstoj te zveze potrjujejo dejanja na klerikalcev in Nemcev in potrjujejo jo officialne in javne teh strank. Klerikalci bi to izdajsko zvezo seveda radi prikrili. Mislim so, da bodo javnost varali po načelu »levica naj ne ve, kaj desnica v žep dene«. Če trde zdaj, da nimajo zvezne z Nemci, da so se vedno slovenska in demokra-

tična stranka, je to samo smešno. Kake se delajo klerikale, je pač vseeno; glavno je kakšno so v resnici. Wenn man den Stockfisch rot punktiert, so wird er noch keine Forelle.

— Izredni občni zbor ljubljanskega »Sokola«, sklican na sredo, 11. m. sene bo vršil. Naprošeni smo opozoriti člane na naznanilo odborova v današnji številki našega lista.

— Zakaj pa pri nas ne? V roke smo dobili službeni kuvert deželnega sodišča v Trstu, na katerem je vti-smea samo v slovenskem jeziku uradna firma »C. kr. deželna sodnija v Trstu«. In pri nas na Kranjskem, kjer prebiva 96% Slovencev? Pri nas razpošiljajo sodišča pisma, na katerih je uradna firma tiskana samo nemško ali pa milostno dvojezično — s slovenščino na zadnjem mestu. Tako se zapostavlja slovenski jezik v naši slovenski deželi kranjski! Sramota! Kdaj se bomo toliko ojunačili, da bomo z odločnim in izprosnim nastopom napravili konec žaljivemu zapostavljanju slovenskega jezika na naših domačih rodnih tleh? Kar je v Trstu mogoče in dovoljeno, to tudi v Ljubljani ne more in ne sme biti zabranjeno! Ljubljana je srec Slovenia in ne sme se vedeti, da bi v središču Slovenije bila slovenščina pri uradnih pastrka! Ako nam justična uprava radovoljno ne bo dala pravice, ki nam gredo po zakonu, bomo pač posegli po orožju, ki nam bo nudilo jamstvo, da pridemo z njegovo pomočjo do svojih pravic! Tudi slovenske potrežljivosti in dobrodrušnosti mora biti konec!

— K včerajnjemu poročilu o proslavi narodnih in naprednih zmag je priporočiti, da sta bila tudi govora gg. Jana Ružičke in občinskega svetnika Turk-a ravno tako sprejeta z navdušenim odobravljajem, kakor vsi ostali govori. Burno jima je občinstvo ploskalo, zlasti zato, ker je prv g. govornik napil svobodi, enaki in bratstvu, g. Turk pa zavednem ljubljanskim volilem.

— Sola na Muljavi — zagotovljena! Kakor strela je zadeba nekatere protivnike šole, ko so dobili odločno e. kr. deželnega šolskega sveta, da šoli nikakor ni mogoče več napsrovati ter je vsaka pritožba ne-utemeljena. Posebno je presenetila ta novica našega g. župana ter njegovega naslednika g. J. Kutnarja, kajti, toliko črevljev sta raztrgala ob kamenu muljavške šole, in nista mogla zdrobiti peščice nasprutnikov v prahu in pepel, kar sta tolkrik zelela. Od jeze se kar penita ter bi najraje med zobni zgrizla svoje lastne sosede, ker so jima naklonili toliko gorja in sitnosti. Posebno divljajo sedaj, ko je sola v hiši I. Bregarja za provizoričen pouk zagotovljena. Podžupan Kutnar, po domače »Stent« hodi okrog kot bi bil osmojene enjune pojedel ter niti ne pogleda tja, kamor bode moral svojo deco posiljati bistriti si um. Njemu je vsaka beseda tikajoča se šole, kot bi ga z iglo zboldel. Niti pred deco nima miru; otroke igrajoče ob cesti z vrvico v roki nagovori Kutnar: Kaj delate otroci? Odgovor: Solo merimo! Sedaj se mu kar zavrti v glavi in pod nogami, pipa mu iz ust na tla pada ter ne ve, ali stoji, ali gre naprej. Na zgoraj omenjeno izjavo so bili silno ogorčeni ter so sklenili, da ne bodo nikdar v to šolo svojih otrok posiljali. Saj to bi bilo pametno, da bi jih ne posiljali prej, dokler bi se sami ne naučili brati in pisati, ter da bi toliko spoznali geografsko lego naše okolice, da bi vsaj ne trdili, da

je v Šentvid boljše hoditi v šolo, kot v domačo vas. Za enega šolskih napsrovnikov je morebiti že boljše, da hodijo njegovi otroci v Šentvid v šolo, ker jih ima po celi fari! — Vsekakor bi bilo pa najboljše, da bi on sam sezidal posebno šolo za svoje otroke, in ne J. Bregar, kakor je bil izjavil, ter naj bi poučeval on sam, da bi otroci vsaj v učitelju, če ne drugje, spoznali svojega očeta. Značilno je, da se ravno tisti najhujši napsrovnik šole, ki ne znajo ne brati niti pisati, ter so najpotrebnejši poteka. Končno opozarjam g. »Stenta«, da naj si nikar ne jemlje preveč k srebu naše šole, da bode vsaj ponoči v sanjah imel mir pred njo, kajti to je silno škodljivo proti rahemu zdravju pomladanskega časa.

Peripatetik.

— Prvi in zadnji odgovor dopisniku »Slovenca« iz Kamnika. Ker me velezasušni list »Slovenec« vedno imenuje nemškutarja in »žlajfar Johann Koschier«, bi ga prav počnino vprašal: 1. Iz katerega vzroka me imenuje nemčurja? Da mi bo tem ložje odgovoril, mi podam naslednja navodila: rojen sem kot sin Janeza Koschiera-Slovenca in njegove žene Marije Novak iz Seletava na Moravskem, torej tudi slovenske matere, leta 1864. na Šutni v Kamniku hiš. št. 21., katero posedujem sedaj jaz, pred menoj jo je imel mojega očeta brat kot najstarejši sin, pred tem pa moj starji oče itd. Vsi so bili obrtniki, dobrí patrijetje ter prave kranjske korenine, vsi so doživeljeli lepo starost. Posebno stari oče, ki je v starosti 93 let izdihal svojo blago dušo, je bil ponosen na svoje neomadeževane ime, tako tudi njegovi sinovi, pa tudi jaz se ga prav nič ne sramujem, nasprotno, mi je le v čast. Da pa je ime pisano z nemškim pravopisom, temu nisem krv jaz, ne moji predniki, ampak dotični urad ali uradnik, ki je to ime tako vpisal. To pa izhaja izraza tistega časa, ko so go tove vrste ljudje imeli vso oblast v svojih rokah. Imam še danes dopise na moje prednike iz kamniškega in mengiškega župnišča, v katerih vseh je moje ime pisano s tem pravopisom. Zakaj pa niso gospodje že isti čas moje prednike k temu pozvali, da je to nemčurško in nepravilno? Zato, ker so bili sami taki in niso nič bolj jega znali. Pripoznam pa radevolj, da moje ime ni pravilno slovensko pisano, vendar ga pa jaz ne bom nikdar, akoravno že večkrat k temu pozvan, spremenil, to pa zaradi mojega očeta ne, kafer me je na smrtni postelji prosil, da imena naj nikdar nikar ne sprememim. To sem mu obljubil in priča temu je moja mati, ki se živi in se bomi svoje obljube vedno držal. Kar se tiče moje narodnosti, pa mislim, da mi je ni potreba dokazovati. Kdor me pozna in hoče pošteno soditi, mislim, da ne dvomi o moji slovenski narodnosti in mislim da to tudi lahko vsa narodno-napredna društva v Kamniku potrdijo. 2. Kaj hoče dopisnik z imenom »žlajfar«, tega pa ne vem, ter ga prosim, da mi to bolj natančno pojashi. Sudi tu podatke: Moj oče je bil obrtnik, in sicer nožar (da pa nožar ni sramotna obrt, je dokaz temu, da si je sam cesar Jožef izbral ravno to obrt in se je učil) in kot tak dače na okrog poznan kot dober delavec. Tudi mene je izučil tega obrta, za kar sem mu prav hvalezen. Izvrševal sem to obrt več let in če je potreba še danes lahko primem za kladivo, hvala Bogu, znam ga tako, da mi ne bo potreba morda »Slovenčevega« dopisnika vprašati, kako se delajo noži. Da pa danes več tega obrta ne iz-

Ti dnevi so bili težki in treba je bilo nadčloveškega napora, da je Klarica zmagala svojo nalogo. Komaj da si je za kako uro privočila počitka, sicer je ves sedela kraj postelje in pazila na vsak pregib, na vsak vzdihlj bolega otroka. Ni se ganila, in ni odgovorila, če je marki rahlje potkal na vrata in vpraševal, kako je z otrokom, ni se zmenila, če je markiza jokaje prosila, naj jo pusti v sobo, da otroka vsaj vidi. Morda vsega tega niti slišala ni, videla in sišala je samo bolnega otroka.

Končno je izpregovoril zdravnik besedo, ki se je za Klarico glasilo kot najveselejše oznanilo: Mali Charles je rešen smrti. Globoko je Klarica zasopla pri teh besedah, potem so jo zapustile moči. Razprostila je roke in zgrudila bi se bila brez zavesti na tla, ko bi je ne bil zdravnik očet.

Cim je bila premagana smrtna nevarnost, se je malemu markiju kmalu začelo zdravje obračati na bolje. Zdaj Klarica tudi otrokovim staršem ni več branila, da sta se vsak dan vsaj nekaj časa mudila pri svojem otroku. A rada tega ni videla, z nekako ljubosumnostjo ju je gledala, prav kakor da je malo marki njen otrok. In včasih se je v njem sreču vzbudila želja, da bi sama nikdar ne postala mati, samo da bi mogla vso svojo ljubezen posvečevati malemu Charlesu.

Stopila je k postelji. Z obema rokama se je naslonila ob posteljo in dolgo motrila bolnega otroka in potem stiskala ustne in zobe zaklicala: »Ne smeš mi umreti, ne smeš.«

vršujem, je popolnoma moja stvar in nikogar nič ne briga. Pa če bi tudi bil brusač, »žlajfar, bi mi to ne bilo v sramoto, ker če bi žlajfarjev ne bilo, grizli bi jedila vse bolj po živalsko. Vsako obrt pa, kakor tudi vsakega obrtnika, kateri svoje delo razume in naj bo potem ta ali oni, čisljam bolj kakor pa iste vrste ljudi, ki na dan samo pol ure iz knjige čitajo in so zato mastno plačani, obrtnik pa se mora ves dan krvavo trudit, ako hoče, da svojo obitelj slab, a pošteno preživi. Torej me s to besedo v tem pomenu prav nič ne žali nihče. Kaj drugega pa je, ako misli dopisnik besedo »žlajfar« rabiti kot zaničevalno; pri nas Slovencih je namreč v navadi, da se človeku, ki je zanemarjen ter se vlači po cestah, da ga priimek. V tem slučaju pa prosim dopisnika, da mi odgovori in se s polnim imenom podpiše, da se potem bolj natančno dogovoriva, kdo je večji »žlajfar«, jaz ali on.

Janko Koschier.

— Gonja proti slovenskemu uradniku. Pred 14 dnevi je prišel v Ptuj na kamenski oddelok ondotnega sodišča slovenski sodni pristav dr. Sagadin. Nemej so ga napadali že, predno je prišel tja — kajti Ptuj je nemška posest, kamor ne sime noben slovenski sodnik. Gonja proti njemu se je pa povečala zlasti zadnje dni, češ, da je krivčno sodil v nekem političnem slučaju, ker ni odsodil nekega slovenskega učitelja, ki so ga »Štajere« uredni Linhart in drugi ovadili radi nasilnega razgnanja shoda. »Štajere« je namreč že pred obraznavo »trdil«, oziroma ukazal sodišču v Ptiju, da mora tega učitelja obsoditi, kakor je bil obojen župnik v Vurbergu. Ker pa dokazano gradivo ni bilo temu primerino, je bilo naravnno, da se sodnik ni oziral na željo in zahtevo »Štajerevega« uredništva in oprostil toženca. Zato je pa zdaj velikansko vpitje po teotonih časopisih, da je dr. Sagadin krivčen in prisranski in da ga je treba odstaviti! Pa vendar gospodje ne misljijo, da smo še pod Heinricherjem in Waserjem?

— Zidan most — tako se nam piše od štajersko-kranjske meje — je železnično križišče ob izoku Savine v Savo, torej v povsem slovenski pokrajini, ter izhodišče na Hrvaško, kamor pride slednje leto na tisoči in tisoči slovenskih potnikov, a ima vključen temu do danes še zmirion samonemški poštni pečat — »Steinbrič-Bahnhofer« se blesti na tem pečatu! — Slovenski krogi v Zidenem mostu in njega obližju naj se vendar enkrat zganejo, da odpravijo ta sramotilni madež. Tudi v malenkostih bodimo odločni!

— Nova klerikalna posojilnica, kali. Od Bolske na Spodnjem Štajerskem se nam piše: Dne 6. t. m. se je v Št. Jurju ob Tauberu prikazal predstojnik Štajerskega uradnika Tomo Pušenjak, sedaj uslužbeni priklerikalni »Zadružni zvezek« v Ljubljani. Mož je konfiriral pod egido dobroznanega župnika Zdolšeka z raznimi zvezarji v hišici za cerkvijo. Pravijo, da so možkarji snovali nivo v posojilnico. Obstajača sedanja posojilnica v Št. Jurju ob Tauberu Zdolšku ni po volji. Ta oblastni duhoven hoče povsed komandirati v vranskem okraju; kaj čudo potem, ako hoče imeti tudi svoj denarni zavod! Se li prefigrani župnik Zdolšek pot ne igra malec z ognjem? Svetovali bi mu, naj vendar miruje ter neprestano ne dela zdražb. Do skrajnosti pretirati stvari, ne gre. Vsaka sila do vremena!

— Konec štrajka na učiteljišču v Kopru. Včeraj se je pričel zopereden pouk na koperskem učiteljišču. Iz pogovorov raznih poslancev s tržaškim namestnikom princem Henhenlohem se je dognalo, da je vlagda pripravljena upoštevati po možnosti opravičene želje zlasti glede pouka v materinščini ter da bo čimprej premestila slovenske oddelke iz Kopra. Dijakom se je dalo zagotovilo, da se jim ne bo zgodilo ničesar ne moralno, ne materialno radi njihove izostosti iz šole.

— Reforme glede Pulja. Te dni so razpravljali na Dunaju o novem obč. redu za Pulj. Od Italijanov je bil prisoten dr. Rizzi, od Hrvatov pa dr. Laginja. Govori se, da glavna spremembu obstoji v tem, da se število zastopnikov poveča od 30 na 36 in da se uvede splošna kurija volilcev.

— Premesečenje pri državni železnici. Postajenčelnik v Podnartu, pristav Vinko Škof je premeščen v Trst. Za postajenčelnika v Podnartu je imenovan dosedanji načelnik v Ratečah K. Ogorlec. Asistent Alojzij Potocnik je premeščen v Ljubljano kot prometni uradnik, iz Ljubljane pa je premeščen asistent Fr. Jebačin v Jesenicce. Aspirant Iv. Žemlič pride iz Leseca v Podnart.

— Premesečen je notar Ivo Bakovnik iz Senožeč v Metliko.

— Vojaške vesti. Bivši enoletni prostovoljac 87. polka dr. Jos. Svec je imenovan za vojaškega nadzdravnika. — Vojaško šaržo je odložil asi-

stenčni zdravnik v rezervi, deželni poslanec dr. Fr. Jančović v Kozjem.

+Gospa Olga Kobau - Gasperinova. Včeraj pop. ob 3. je bil videti v Stični ulici čuden, nenavadni prikaz. Velika truma šolskih deklic, manjših in večjih, se je gnetla pred onotdno hišo žalostnih prepadenih obrazkov, nekatere so jokale, druge pa so vzdihale: »Gospa Olga je umrla! — Naša dobra učiteljica Kobau, sirotica! Siloma so hoteli vdrediti otroci v žalno hišo; vse polno jih je bilo v veži, na stopnicah, na hodniku. Bil je to ginljiv dokaz odkrito sršne ljubzne pridnega učenca ob blage učiteljice. Pokojnica je bila najvelejša, ena izmed najinteligentnejših slovenskih učiteljic v Ljubljani; bila je naravnost vzorna, moderna odgojiteljica, izreden talent. Se kot malo hčerka slovenskega nadučitelja Gašperinova je nastopala kot dijelantska igralka, pozneje opetovana kot izvrstna deklamatorka v živahn aranžerka narodnih veselic. Bila je vseskoz napredna in svobodomislna ter v slovstvu jako poučena. Vse učiteljske izpite je dovršila z odliko. Kot lepotica in inteligenco, živahno, veselo dekle je bila pokojnica priljubljena občinstvo. Rojena l. 1874., je matririla l. 1893., napravila sposobnost izpit l. 1895., službovala 2½ leta v starem trgu pri Raketu in 8½ leta v Kostanjevici ter od l. 1904. na mestni slovenski dekliški osemrazrednici v Ljubljani. Tu je vzbujala s svojim finim, taktnim nastopanjem med šolskimi krogovi, počasno in učinkovito. Štajere je dovršila v Ptuj, v Starem trgu pri Raketu in 8½ leta v Kostanjevici ter od l. 1904. na mestni slovenski dekliški osemrazrednici v Ljubljani. Tu je vzbujala s svo

6 v Linhartovih ulicah. — Kranjski stavbinski mojster Josip Fuso kupil Teckovčevi hišo poleg gimnazije v Kranju. — Posestnik Franc Bošenc iz Škofje Loke je kupil območno posestvo Štemarje.

Cleveško okostje v kapelji. (Slika iz ultračnega Dola) Na Dolu poleg Hrastnika bodo stavlili le novo cerkev na prostoru sedanje cerkev in kapelj ter so v ta namen poslednjem imenovanom poslopu v četrtek podrli. Ta kapeljana je bilo malo poslopu. S ceste je mela vhod v dve kleti, na drugi strani pa so bile stopnice visoke blizu 4 metra, po katerih se je prišlo v malo vežico. Iz te so vodila vrata v gabinjo ter v levo in desno sobo — stanovanje sedanjega in prejšnjih kapelanov. To poslopu so torej podrli četrtek in ko so odvzeli tla v veži, so našli 1 dm pod desko — človeško okostje. Očividci pravijo, da so bile kosti bolj drobne, črepinja male, vendar je bil to odrasel človek. Ko so razkopalovali potem dalje, so našli globoko spodaj že pod deseto več okostij, kar je pa umevno, kajti tam je bilo pred davnimi leti pokopališče. Ne mislimo nikogar sumiti, menimo da se mora stvar presati, kajti go ore se raznovrstna pogibanja, četudi se trosi po Dolu od gotove strani pesek v oči, kakor, da je neki kaplan v kapelji ubil ter da so ga ravno tam zakopali, potem pa tudi, da je bila ravnoram mrtvašica. E tudi bi bilo to res, vendar upravljamo po vzroku, zakaj da so skupljana (?) pokopali v veži pred sobo 2 metra nad oestnim nivojem, ali pa, zakaj niso pokopali v edem mrtvev tja, če je bila res mrtvašica (?) v sedanjem kapelji. Mi pa le mislimo, da kjer je preveč terorjalstva in kjer so prevneti klerikalcii, ni vse v redu ... Vederemo!

Trotor napravijo v Novem mestu pred hišami.

V proslavo šestdesetletnega cesarjevega vladanja novoustanovljenu „Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Žužemberškem“ je pristopila kot ustanovnica gospa Lujiza Födran pl. Födransperg z zneskom 200 K. Z ozirom na plemeniti namen društva je le želeti, da bi zgledu blagodusne gospe sledili še drugi.

Nesreča. 9letni sin posestnika Franca Zagorjana iz Zagorice pri Veliki Loki je padel s poda na voz tako nesrečno, da mu je šla neka palica pri enem licu noter in pri drugem ven. Upati je, da ostane pri življenju.

Umrla je danes zjutraj nagle smrtna gospa Natalija Šepeta v a v e, soproga idrijskega župana, posestnika in trgovca g. Josipa Šepetava. Bodil vsekdar rodoljubni gospod ohranjen prijazen spomin.

Umrl je je v Cerknici gospod Adolf Serko v starosti 30 let. Pogreb je bil včeraj. N. v. m. p.!

Odlikovanje. G. Ivan Mesensel, kotlar in merosodnik v Vipavi, je bil za 25letno zasluzno službovanje kot ogujegasec častno svetinjo.

Klerikalna rajfajzovka v Šmartnu v Rožni dolini pri Celju je končala kratko svoje življenje in mirno zaspala. Namen kaplana Kovaciča, da bi si z njim občino podaril in zaslužil, se je torej hudo nesrečil.

Podlo dejanje slovenskih fašnikov. Celjska „Deutsche Wacht“ piše, da je v noči med petkom in soboto nekdo na dvorišču dekliške šole v Celju posekal takozvani Schillerjev hrast, ki so ga vsadili v spomin 100letnici Schillejeve smrti. Dasi je storilec neznan, vendar „Deutsche Wacht“ sumniči že sedaj Slovence, da so hrastič posekali in ga odnesli ter imenuje ta čin „Bübische Tat slovenischer Fanatiker“. Ali se spoštovana „Deutsche Wacht“ ne spojni, kako grdo se je blamirala z enakim sumnjičenjem glede slišne sfere v Vojniku. Ko je bil tam posekan Bismarckov hrast, je tudi dolžila Slovence tega dejanja, kasneje pa se je dognalo, da so bili storilec „Deutsche Wacht“ bi bila torej parmetne storila, ako bi lepo molčala. Kdo je porok za to, da ni ono, kar sedaj podnika Slovencem; „eine bübische Tat deutscher Brüder“?

V konkurz je prišel trgovec Ignacij Lorbek v Celju. Upravitelj konkurne mase je celjski odvetnik dr. A. L. Brečič.

Vransko. Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vrancem je priredila 8. t. m. že drugo predavanje v tem letu za odraslo mladino. Učitelj g. R. Vrabl je nadaljeval svoje predavanje o zastarelih nazorih našega judstva. Dasi je bilo vreme neugodno, smo vključili temu naštelj nad 100 poslušalk in poslušalcev.

Radi poskušenega podkupanja. Mesarski pomočnik Anton Jancič na Teharjih je prosil pri okrajnem glavarstvu v Celju za obrtni list. Da bi se prošnja zanj ugodno rešila, se je obrnil na nekega konceptnega uradnika pri okrajnem gla-

varstvu ter ga skušal podkupiti. Ponudil mu je bankovec za 10 K in mu namignil, da mu ni ležeče na denarjih in da je pripravljen dati tudi več. Uradnik je seve denar odklonil, obenem pa Jančiča ovadil državnemu pravnemu. Sodišče je Jančiča obsođalo radi hude delstva zapeljevanja k zlorabi uradne oblasti na en mesec ječe.

Kap je zadela v Radgoni 27letnega kočija Šobjaka, ko je plesal.

Zblaznel je v Mariboru sprevidnik Ivan Kokovnik. Bil je enkrat že v blaznici.

Dinamita patrena je eksplodirala v Svinetu na Koroškem predalavcu Francu Popisu, ki je bil tako nepreviden, da je položil v pečnico, kjer se je pekla pečenka. Pečenke Popičevi tisti dan niso nič jedli, pa tudi štednik jim je ves razneslo. Izmed ljudi ni bil nihče poškodovan.

Ponesrečeni železnar. V petek ponoči je tovorni viak, ki je prišel iz Gorice, v Štanjelu jemal vodo. Kurač Ivan Germann iz Češke je imel pri vodovodu opraviti. V istem času je prišel iz Trsta osebni vlak na Štanjelsko postajo ter je stroj sunil Grkmara tako nesrečno, da mu je zlomil desno nogo in ga tudi po telesu lahko poškodoval. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico.

Zmetalo se je dunajskemu arhitektu Rudolfu Kotzu, ki prebiva v Trstu. Oddali so ga v blaznico.

Posledice pijanosti. 50letna Terezija F., vratarica v Trstu, se je tako napila, da je padla z gorečo svetilko na tla in obležala nezavestna. Svetilka se je razbila in goreč petrolej se je razil po obrazu in laseh pijanke, ki je bila naenkrat vsa v ognju. Rešili so jo skrajni čas. Hude rane imajo glavi.

Zastrupila se je v Trstu 24letna Helena Lozar, žena stražnikova. Spila je 100 gramov čiste karbolevo kislino. Umrla je v grozni mukah. Vzrok samomora domači prepri.

Zblaznel je v Trstu 36letni kamnosek Andrej Vatorec, ker v loteriji ni nikdar nič zadel. Otroke je hotel pobiti s sekiro.

Blagajničarka zastrupila otroka. V Pulju so zaprli 22letno Marijo Križanec iz Rogatca. Ženska je po daljsem obotavljanju priznala, da je porodila 30. oktobra 1907 v Jozefovem na Češkem dekletoce, ki je krstila za Gisello. Kmalu nato je prišla v Ljubljano, kjer je dobila v kavarni „Merkur“ na Št. Jakobskem trgu službo blagajničarke. Otrok ji je bil v napotje, zato ga je neki dan zastrupila s karbolevo kislino, da je umrl. S trupom je zbežala natov v Trst, kjer si je drugi dan po sponjem prihod, 22. januarja, vzela čolnič in odjadrala z njim na morje. Ko je bila daleč od obrežja, je vrgla otroka v morje, nato pa šla čez nekaj dni v Pulj. Križanec ima še enega nezakonskega otroka, ki živi v Gorici.

Zvonik stolne cerkve v Splitu je dogotovljen. Gradili so ga 18 let. Stane 843.865 K.

Reški župan odstopil. V petek je bila seja reškega občinskega sveta, na kateri se je razpravljalo o predlogu upravnega odbora o reorganizaciji policije. Odbor je predlagal, da se vsi sedanji stražniki odpuste in da se razpiše nov natečaj. Župan dr. Vio se je izjavil proti predlogu, če da je protizakonit. Pri razpravi je prišlo do ostrih besedi in skoraj da si občinski svetniki niso skočili v lase. Pri glasovanju je bil odborov predlog sprejet s 25 proti 7 glasovom, na kar so dognali njegovo identitetno, je bil izpuščen na prostot.

Kratko prostost je užival prisijenec Albert Rautnik, rodom iz Trsta. Navedene je včeraj popoldne ušel od dela pri Tönniessovi tovarni, a ga je kmalu nato zasačilo orožništvo in ga že zvečer privedlo zopet v hišo pokore.

Replektik. Danes zjutraj je na Karlovski c. vrgla božjast na proggi električne železnice delavca Valentina Božiča, baš ko je prihajal električni voz, kojega je voznik še pravčasno ustavil in s tem preprečil grozeč nesrečo.

Vremenski proroki trdijo, da kakršno vreme je danes (40 mučenjev), tako bodo ostalo do velike noči. No, hočemo videti, če bodemo res 40 dni tako srečni, da bode po hribih snežilo, po dolinah pa deževalo.

Skarpa se je zrušila predvčerajšnjim ponoči med dvema hišama v Ulicah na Grad, vsled česar je bil promet zaprt. Policija je obvestila mestni stavbni urad, ki je vse potrebuje ukreni.

Predzrna tatova. Gostilničar France Pregrl iz Litije je bil v Zagrebu na postaji napaden od dveh neznanih tatu, ki sta mu vzela denarnico s 360 K.

V mednarodni panorami pod Tranto so razstavljene ta teden slovečke skulpture v Vatikanu, ki bi jih naj prišel gledat vsak izobraženec, ki ima smisel za lepo umetnost.

Društvena godba ljubljanska koncertuje danes popoldne v kinematografu „Edison“, Dunajska cesta, nasproti kavarne „Evropa“ in sicer pri predstavah ob 4., 5., 6., 7. in 8.

Društvena godba ljubljanska koncertuje jutri zvečer po vinški pokončni v kavarne „Evropa“ in sicer pri predstavah ob 4., 5., 6., 7. in 8.

Izgubljene in najdene reči. Okrajni narednik v pokoju g. Ivan Krapčev je izgubil srebrno anker remontoir uro z niklasto verižico, vredno 75 K. Ura je stara že 30 let. — G. Janko Zorko je izgubil zlat za 10 K. — Služkinja Marija Parapadova je izgubila poselko knjižico, v kateri je imela bankovec za 10 K. — Kuharica Antonija Požunova je izgubila črno denarnico, v kateri je imela 11 K denarja. — Jožef Traun

rali za oslovo senco, itd. Do prave rabe pa k srči ni prišlo nikjer, ker je deloma zabranila policija, deloma so se pobogali sami. V obeh nočeh je bilo aretovanih 12 oseb in sicer so prijeli včeraj nekega Laha, ki si je po Frana Josipa cesti ogledoval notranjost palač in se zelo plaho skriljal. Ker je bil še pravčasno prijet, ni nič vzel, a tudi prinesel ne bi bil ničesar. Ena oseba se je sama javila, ker je bila brez sredstev, dosta se bila brez šotorov utaborila kar na cesti in so ju morali pripeljati v varnost z vozom. Neizgubna Julija Treova, starca hiša in stara Ljubljanka in znanka Mestnega loga pa je toliko časa »žingala«, da jo je prišengala v mestno špehovko. Tudi ostala sedmorica se ima zahvaliti le alkoholu, da je smela prenočiti brezplačno. Da vinski bratci radi pojto ulici in marsikako uganejo, je že stara stvar. Tako so v soboto ponoči trije nočni tiči sneli neko okno v Građšču in ga kakor bandero pri procesiji tako častiljivo prenašali po ulicah. Na Heideckevo mostu pa jim je skalil stražnik veselje in jih odvedel v svrhu legitimovanja v osrednjo stražnico. Neki drugi vinski bratci imajo pa še hujšo bolezzen. Ko se ga je bil že precej nasrkal, se je hotel ljubkovati z natakarico, a je siromak dobil »korbo«. Sedaj je bil pa konec. Žalost, spojena s togoto, sta ga tako spravili s kontakta, da se je vlegel na tla, si raztrgal vso zgornjo in spodnjo obleko, da je izgledal kakor za vojno napravljeni Malajec in jokal ter kričal, da je konec njegovega življenja. Prijatelji so ga sicer mirili, a vse je bilo zaman. Upil je, da naj mu drže srce, da mu ne skoči in telesa ter se vedel, kakor norec. Ker ni bilo druge odpomoči, so prijatelji naprili natakarico, da se mu je približala. In glej čudo! Srce je postaleno mirno, oči so se obrnile v Venero in molče skoči pokonci, plane k svojem idealu ter ga strastno pritisne k sebi in poljubi, da bi bil odgriznil kmalu polica, nekaj zašepeče na uho, potem pa odide v »franžah« mirno in dostojno, kakor bi se ne bilo zgodilo ničesar. Pa reci še kdo, da ženske nimajo čeznaravne moči!

Tativne. V noči 4. na 5. t. m. so bila v kazinsku poslopju s silo odprta vrata pri kavarnijevki kleti in iz nekrađenih 6 steklenic Španjaca, vrednih 27 K, 2 steklenici vina, 2 steklenici jajčjega konjaka, steklenico likera, 2 steklenico maršala in dve steklenici bordo-vina. Skupne škode ima kavarnar 58 K 30 vin. — Ga. Dopferjevi je bila ukrašena 6 K vredna bluza. Osumljenna je znana. — 16letni Anton G. je bil zasačen, ko je s ponarejenim ključem v neki veži na Mestnem trgu kradel iz izložbene omare ovratnice. Ko so dognali njegovo identitetno, je bil izpuščen na prostot.

Kratko prostost je užival prisijenec Albert Rautnik, rodom iz Trsta. Navedene je včeraj popoldne ušel od dela pri Tönniessovi tovarni, a ga je kmalu nato zasačilo orožništvo in ga že zvečer privedlo zatoj zagotovljeno. **Kratko prostost** je užival prisijenec Albert Rautnik, rodom iz Trsta. Navedene je včeraj popoldne ušel od dela pri Tönniessovi tovarni, a ga je kmalu nato zasačilo orožništvo in ga že zvečer privedlo zatoj zagotovljeno.

Vremenski proroki trdijo, da kakršno vreme je danes (40 mučenjev), tako bodo ostalo do velike noči. No, hočemo videti, če bodemo res 40 dni tako srečni, da bode po hribih snežilo, po dolinah pa deževalo.

Skarpa se je zrušila predvčerajšnjim ponoči med dvema hišama v Ulicah na Grad, vsled česar je bil promet zaprt. Policija je obvestila mestni stavbni urad, ki je vse potrebuje ukreni.

V znanimu alkoholu. Snoči je prišel v Weinlichovo vilo na Erjavčevi cesti neki železniški delavec, ki je bil zelo natrikan. Ko ga je gospa W. poprašala česa želi, je začel vptiti in jo zmerjati toliko česa, da so ga postavili na cesto. Ker je tudi zunaj razgrajal in hotel polomiti železno ograjo, so poklicani policijski stražniki, da je alkoholista aretoval. V Knežjih ulicah pa se mu je vrgel na tla ter okoli sebe bil z nogama in rokama ter kričal kakor žerjav. Ko je prišla stražniku pomoč, so ga še le mogli odvesti v špehovko.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo v Ameriko 5 Hrvatov, 29 jih je šlo v Beljak, 50 Macedoncev je šlo pa v Celje.

Izgubljene in najdene reči. Okrajni narednik v pokoju g. Ivan Krapčev je izgubil srebrno anker remontoir uro z niklasto verižico, vredno 75 K. Ura je stara že 30 let. — G. Janko Zorko je izgubil zlat za 10 K. — Služkinja Marija Parapadova je izgubila poselko knjižico, v kateri je imela bankovec za 10 K. — Kuharica Antonija Požunova je izgubila črno denarnico, v kateri je imela 11 K denarja. — Jožef Traun

je našel zastavni list in ga oddal pri magistratu.

Drobne novice.

Požigalec v Berolini so vendar enkrat zaprli. Bil je 37letni dekorater Oton Bauer, ki je videti slaboumen.

Crne koze so začele razsajati Rimu ter je že več oseb umrl.

»Sveti inkvizicija je izobčila francoskega modernista, duhovnika Loisyja.

Povodom predaje Viljemine

Wölfling - Adamovič v blaznico je izjavil Leopold Wölfling listu »Zeitschrift«: »Zgodilo se je, kar je bilo pričakovati. Pripravovala je že predlog, da je določena odrešiti svet, češ, da je mati božja, ki prinese na svetete na duševnem potu, ne pa v umazanem zakonu. Nekoč bo nastopila ter pridigovala v pisala knjige, da jo bodo vsi ljudje moral občudovati. Vsa kultura se mora odpraviti in ljudje so morali privesti nazaj v naravno stanje. — Razumeli bodo, da sem se pod takimi okolnostmi bal za svoje življenje. Wölfling.«

Vitejev svak - slepar. Dunajsko porotno sodiščo je obsodilo zaradi raznih sleparjev Rusa Nuroka v enoletno ječo. Nurok je potomec zelo odlične petrograjske rodbine in njegova sestra je žena bivšega ministarskega predsednika grofa Viteja.

FRANC JOŽEFOVA
GRENKA VODA odlično naravno
ovajajuce sredstvo

Foulardna svila

od 75 kr. do gl. 870 meter za bluze in obleke. Franko in že očarjeno se pošilja na dom. Bogata izbira vzorcev se pošilje s prvo pošto. **Tovarna za svila Henneberg, Zürich.** 290-1

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 10. marca 1908.

	Denar	Blago
5% maja renta . . .	98/05	98/25
3% srebrna renta . . .	99/85	100/05
1% avstr. kronska renta . . .	97/95	98/15
zlatna . . .	117—	117/20
ogrška kronska renta . . .	94/45	94/65
zlatna . . .	112/35	112/55
posojilo dež. Kranjske . . .	97/75	98/75
posojilo mesta Spiljet . . .	100/10	101/10
Zadaj . . .	99/85	00/85
bos.-herc. železniško posojilo 1902 . . .	99—	99/95
češka dež. banka k. o. . .	97/95	98/95
zast. pisma gal. dež. hipotečne banke . . .	97/95	98/95
pešt. kom. k. o. z 10% pr. . .	103—	104—
zast. pisma Innerskih hranilnic . . .	99—	100—
zast. pisma ogr. cent. dež. hranilnic . . .	98—	99—
z. pis. ogr. hip. ban. obič. ogr. lokalnih železnic d. dr. . .	99/25	100/25
obič. češke ind. banke . . .	98/50	99/50
prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99/50	100/75
prior. dolenijskih žel. . .	98/75	99/75
prior. juž. žel. kup. 1/1% avstr. pos. za žel. p. e. . .	299/15	301/15
Srečke . . .	99/10	—
z. srečke od 1. 1860/1 . . .	150/50	151/50
od 1. 1864 . . .	262/75	2. 675
tizske . . .	149/75	153/75
zem. kred. I. emisije II. . .	273—	279
ogrški hip. banke . . .	271/50	277/50
srbske a frs. 100-turške . . .	247—	253—
Basiliška srečke . . .	101—	107—
Creditne . . .	188—	189—
Domoske . . .	22—	24—
Krakovske . . .	454—	464—
Ljubljanske . . .	111—	—
Avt. rdeč. kriza . . .	106—	112—
Ogr. . .	63/75	69/75
Rudolfove . . .	51/50	55—
Salcburške . . .	28/75	30/5
Dunajske kom. . .	68—	72—
Deinice . . .	220—	230—
Valute . . .	509—	519—
Č. kr. cekin . . .	149/25	150/25
Državne železnice . . .	671—	672—
Avt.-ogrške bančne deln. . .	1720—	1731—
Avt. kreditne banke . . .	643/75	644/75
Ogrške . . .	775/75	776/75
Zivnostenske . . .	240—	242—
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	737—	740—
Alpinski montani . . .	658/50	659/50
Praške žl. ind. dr. . .	2659—	2668/50
Rima-Murányi . . .	540/75	541/75
Trboveljske prem. družbe . . .	263—	263/50
Avt. orzne tovr. družbe . . .	561—	566—
Češke sladkarske družbe . . .	154—	156—
Valute . . .	11/35	11/39
20 franki . . .	19/09	19/11
20 marke . . .	23/50	23/56
20 vereigns . . .	24/04	24/10
Marke . . .	117/60	117/80
Laški bankovci . . .	95/75	96—
Bubliji . . .	251—	252—
Delarji . . .	4/84	5—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 10. marca 1908.

Termín

Pienica za april . . .	za 50 kg K 12/06
Pienica za oktober . . .	za 50 kg K 9/87
Biž za april . . .	za 50 kg K 10/76
Korura za maj 1908 . . .	za 50 kg K 6/66
Oves za april . . .	za 50 kg K 7/85

Efektiw.

10 vin. višje.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 206. Srednji zračni tlak 786-9 mm

marca	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo
9. 9. zv.	733/9	7/5	sr. zahod	oblačno	
10. 7. zj.	728/3	6/4	sr. jzah.		
z. pop.	725/2	1/6	sr. szabod	snež	

Srednja včerajšnja temperatura: 6°6' nor malna 2°5'. — Padavina v mm 0.0.

Tužnega srca naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša ljubljena soprona, oziroma mati, gospa

Natalija Šepetavec

danes, dne 10. marca ob polu štirih zjutraj naglo preminula.

Pogreb drage rajnice bo v četrtek, dne 12. t. m. popoldne iz hiše žalosti na pokopališču v Idriji.

Pokojnico pripravljamo v blag spomin in molitev.

V Idriji, dne 10. marca 1908.

Josip Šepetavec, župan, posestnik in trgovec. Natalija, hč. Boris, sin. Ostali sorodniki. 891

866

Notarski kandidat

se sprejme tako!

Ponudbe naravnost: Fran Štupica, c. kr. notar pri sv. Lenartu na Štajerskem.

884-1

Olga Kobauova
roj. Gasperin
mestna učiteljica

umrla dne 9. marca 1908.

Pogreb nepozabne rajnice bo v sredo, dne 11. marca 1908 ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Zatiških ulicah št. 1.

Sv. maša zadušnica se bo brala v četrtek, dne 12. marca ob 10. uri v cerkvi Sv. Jakoba. 889

V Ljubljani, 10. marca 1908.

Tamburaši pozor!!

Podpisani ima naprodaj bas. kitaro, dva brača, dve bicernici itd. kakor tudi antikvarične slike.

Vid Bratevž, starinar
St. Jakoba nabrežje št. 19 v Ljubljani.

884-1

Lep glinški dolomiti

za posipanje vrtov in dvorišč se dobiva pri I. Zupančiču, gost. na Martinovi cesti št. 15. 885-1

Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

885-1

Inteligenčnim mladim moškim

se nudi dobra prilika za stalen zaslužek. Prijave prejema upravnštvo „Slov. Naroda“. 865-2

Sprejme se prodajalka

v prodajalni za kruh pri J. Zalazniku.

Prednost imajo tiste, ki so že izvežbane v tem poslu. 872-1

Potnik.

Mlad mož trgovskega značaja, z večletno trgovsko prakso ter znan po večjih krajih Kranjske in Štajerske, želi vstopiti kot potnik pri kaki domači tvrdki. Nastopi kot za stalno, ali lahko pa tudi kot za poslostransko službo. 883-1

Naslov pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

883-1

Klobuki se sprejemajo v poprave.

Najboljši in najmodernejši
KLOBUKI
vseh vrst v najboljši izberi po gl. 1-20
in vise v Ljubljani pri
C.J.HAMANN

Blagajne, varne proti požaru in vromu, „Fox“ pisalni stroji, ameriško poštivo za pisarnice ceneje nego kjer koli. — Bedko skladiste blagajna, delničarsko društvo Zagreb, Ilica 22. 3424-66

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja povodom boljenja in smrti našega nepozavnega sina, oziroma brata, gospoda

Adolf Šerk

izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem našo najiskrenje žahvalo. Najsrcejša zahvala pa bodi onim, ki so rajnika tolazili v bolezni, dalje vsem udeležencem pogreba za časteče spremstvo, osobito pa prostovoljnemu gasilnemu društvu za korporativno spremstvo v paradi in poklonjeni lepi venec, končno tudi vsem drugim darovalcem krasnih vencev. 887

Izkrena zahvala vsem!

V Cerknici, dne 7. marca 1908.

Fran in Zejla Šerk, starši. Alred, Milan, Edvard in Ernst bratje.

Obrtno naznanilo.

Da zadostim vsem zahtevam v vsakem oziru, sem svojo že 25 let obstoječe pekarnico temeljito prenovil in postavljanju parne peči, opremil svoje podjetje z najmodernejšimi tehničkimi pripomočki, zlasti stroji za gnetenje in mšejanje in najel izbrano izurjeno osebje. To mi omogočuje, da morem izdelovati brezhibno, enakomerno, ekskvizitno pecivo; ker kmet namesto z drvmi sedaj s premogom, morem tudi največje množino hrnu točno dobaviti v treh urah.

Pekle se bodo vse vrste finega peciva, dalje navadno pecivo in različen kruh, zlasti jako prljubljeni rženi kruh, za specialitete pa dunajsko pleteno pogacio, orehove rožičke, orehove in rozinove štruklje, sladkorne rožičke (brioche) in buhelnice. Vedno so v zalogi različna čajna peciva iz tvorn. V. Schmidt in graški prepečenec F. Spreng.

Naročila vseh vrst se sprejemajo v centralni prodajnici v Gradišču št. 5 in v podružnicah: v Prešernovih ulicah št. 50, v Kolodverskih ulicah št. 26, na Krskovem nasipu št. 4 in v baraki poleg tobačne tovarne.

Z zagotovilom, da se bom vedno trudil, da zadostim v vsakem pogledu vsem zahtevam, prosim obilega poseta.

Z odličnim spoštovanjem

Jean Schrey.

! Preselitev trgovine!

Podpisana vlijedno naznanjam, da sem svojo

<h